

Predikan Pingstdagen 2017

Episteltext [Apg 2:1-11](#)

Evangelietext [Joh 7:37-39](#)

Jag har inte själv upplevt det vi läste om i episteltexten. Jag har inte upplevt att det har kommit tungor som av eld till mig, eller att jag har fått förmågan att tala något av världens språk som jag inte har lärt mig. Kanske är det någon här inne som har upplevt det. Men vare sig vi har upplevt det eller inte finns det saker i den här texten som vi gott kan fundera lite mer på.

Nyckelorden i texten är ”alla” och ”var och en”.

Alla apostlarna var samlade.

Tungor som av eld stannade på var och en av dem.

Alla fylldes av Helig Ande och började tala andra tungomål med de ord som Anden ingav dem.

Det samlades fromma judar från alla länder under himlen och var och en hörde just sitt språk talas.

De som samlades omkring apostlarna kanske inte kom från precis alla jordens länder. Det jag tror är viktigt här, det är att det som hände den där dagen inte bara berörde några få, utvalda och speciella personer, utan alla människor över hela jorden. Inte bara där och då, utan genom hela historien, ända hit till oss, här, idag.

Och när det står att alla apostlarna var samlade, då var det inte bara Jesus närmaste lärjungar, utan alla som vid den tiden trodde på Jesus, på honom som hade dött och sedan på något vis blivit levande igen. Lite tidigare i Apostlagärningarna talas det om 120 bröder, så det var minst så många som var samlade på platsen, plus en hel del kvinnor och kanske också ganska många barn.

Det står inte att de där tungorna av eld bara stannade ”på lärjungarna”.

Det står inte att de bara stannade ”på alla män”.

Det står ”på var och en”.

Det står också att alla fylldes av helig Ande.

Att det verkligen hände någonting speciellt, någonting unikt och annorlunda, den där dagen, det är det ingen tvekan om.

Och hur det än gick till så är betydelsen densamma: Guds heliga Ande är till för alla, för var och en som tror på Jesus.

Det berättas på flera andra ställen i Apostlagärningarna om liknande spektakulära händelser, då Guds Ande kom till människorna med doner och bra, så att säga. Men det står också att var och en som tror, får Anden av Gud.

Och var och en, det är du, och det är jag. Anden är till för oss.

Men vad är Anden bra för, då? Vad ska vi med Anden till?

I dagens evangelietext pratar Jesus om ”strömmar av levande vatten”, som ska flyta fram ur det inre hos de människor som tror på honom. Och så tillägger evangelisten, för att vi ska förstå, att det var Anden Jesus talade om.

Anden är alltså som strömmar av levande vatten, inuti alla som tror på Jesus.

Jag sa förut att jag inte har upplevt att jag har fått förmågan att prata något av världens språk som jag inte har lärt mig. Men jag har fått ett språk som jag inte själv förstår, och som jag tror är Andens språk, ett personligt bönen språk som hjälper mig att kommunicera med Gud. Jag kan nästan inte tala det här språket högt, och jag skulle inte kunna förklara riktigt hur jag har fått det, eller vad det är till för. Det bara finns där.

Ibland märker jag att det hjälper mig, men eftersom jag inte själv förstår vad jag säger, vet jag inte riktigt hur det går till.

Du kanske inte har ett sånt bönens språk. Men om du tror på Jesus har du också fått Anden. Då finns de där strömmarna av levande vatten, som Jesus talade om, i dig. Det har Jesus lovat, så det får du också tro på.

Anden är inte till för bara några speciella, eller speciellt utvalda kristna, som tror på något särskilt sätt. Nej, Guds Ande är till för alla som tror på Jesus, på honom som har dött och som sedan blivit levande igen, för att vi också ska leva.